

מת (באר שבע) 23884-01-25 - מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי) נ' ספיאן אבו עדרה (עציר)

מ"ת (באר-שבע) 23884-01-25 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' ספיאן אבו עדרה ע"מחוזי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 23884-01-25
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

נגד

ספיאן אבו עדרה (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד נועם בונדר - ס.צ.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[10.03.2025]

כבוד השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירות של חטיפה, שוד, ניסיון שוד, השמדת ראיה - עבירות מיום 18.11.2024.

2. עובדות כתב האישום:

א. בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 18.11.2024, החליט המשיב לבצע שוד על אדם העוסק במסירת שליחויות (להלן: "השליח").

ב. לצורך ביצוע השוד, פנה המשיב ביום 18.11.2024 באמצעות אפליקציית "Whatstpp" (להלן: "ווטסאפ"), לאדם בשם צוהיב אסעיד (להלן: "אסעיד") העוסק במכירת מוצרים במרשתת, והזמין ממנו שרשראות בעלות של ₪ 550 (להלן: "המשלוח").

ג. המשיב ואסעיד סיכמו שהתשלום עבור השרשראות ישולם לשליח במזומן במעמד מסירת המשלוח.

ד. בהמשך לאמור מעלה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 22.11.2024, קשר המשיב קשר עם שניים אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחרים" וביחד "השלושה"), לבצע פשע - לשדוד את השליח (להלן: "השוד").

ה. לצורך ביצוע השוד, הצטיידו השלושה בכלי רכב מסוג סקודה (להלן: "הסקודה"), מסכות פנים, כפפות, סכין וחפץ הנחזה כאקדח.

ו. ביום 22.11.2024, בשעות הבוקר, הגיע מ"ד, העובד כמשלוחן בחברת שליחויות, לאזור באר-שבע (להלן: "המתלון"), והחל לחלק משלוחים באמצעות רכבו (להלן: "הרכב").

ז. בשעה 13:45 או בסמוך לכך, שוחח המתלון עם המשיב בווטסאפ, וזאת על מנת למסור לו את המשלוח. המשיב, שהיה אמור לקבל את המשלוח בבאר שבע, אמר למתלון כי הוא לא נמצא בבאר שבע אלא במקום שנמצא בין באר שבע לרהט, ושלח למתלון הודעה עם נקודת ציון (להלן: "הנקודה") בווטסאפ.

- ח. המתלון החל בנסיעה לנקודה ששלח לו המשיב, ובהגיעו לנקודה, על כביש 310 בסמוך ליישוב גבעות בר, בסביבות השעה 14:10, התקשר המתלון למשיב בווטסאפ וזה הכווין את המתלון למקום הימצאו.
- ט. כעבור זמן קצר של נסיעה, הבחין המתלון במשיב, אשר כיסה חצי מפניו, עצר את רכבו לידו ופתח את חלון הנהג ברכב על מנת למסור למשיב את המשלוח.
- י. בשלב זה, הסתובב המתלון כדי לקחת את המשלוח מחלקו האחורי של רכבו ולמסור אותו למשיב. אז, פתח המשיב את דלת הנוסע שליד הנהג, שלח את ידו לעבר מפתחות הרכב, כיבה אותו ולקח את המפתחות לידי.
- יא. במקביל לאמור מעלה, הגיעה למקום הסקודה ובה האחרים, וחסמה את רכבו של המתלון מאחור. לאחר שנעצרה, יצא ממושב הנהג בסקודה אחד האחרים (להלן: "הנהג") כשהוא רעול פנים, פתח את דלת הרכב, סטר למתלון על לחיו ואמר לו: "אנחנו נמצאים בכביש ראשי, אם לא תצא מהרכב אנחנו נהרוג אותך", או מילים דומות לכך, תוך שהצמיד לגבו של המתלון חפץ הנחזה כאקדח. בו בזמן, לקח המשיב את משקפי הראייה של המתלון, מה שגרם למתלון לראות באופן מטושטש.
- יב. המתלון, שפחד ממעשיהם של השלושה, ירד מהרכב, הלך עם הנהג לכיוון הסקודה ונכנס אל הסקודה. הנהג שב למקומו והחל לנסוע בכביש צדדי, בזמן שהאחר ישב במושב הנוסע (להלן: "הנוסע") והיה רעול פנים, הצמיד סכין לצווארו של המתלון במהלך כל הנסיעה (להלן: "הסכין").
- יג. במקביל, נכנס המשיב לרכבו של המתלון ונהג בו כשהוא נוסע אחרי הסקודה.
- יד. לאחר כ-5 דקות של נסיעה, הגיעו שני כלי הרכב לאזור מיוער, שם נעצרו. בשלב זה, יצא הנהג מהסקודה, ניגש לחלקה האחורי, פתח את הדלת, הוציא את המתלון מהסקודה, החל להכותו והפיל אותו על הרצפה. במקביל, יצא הנוסע מהסקודה, הגיע אל המתלון, הצמיד את הסכין לצווארו, לקח את הטלפון הנייד שלו, הורה למתלון לפתוח אותו ומחק את כל השיחות וההתכתבות בווטסאפ בין המתלון למשיב.
- טו. לאחר שהצמיד הנוסע את הסכין לצווארו של המתלון, עזב הנהג את המתלון, חבר למשיב והשניים החלו להעביר את כל המשלוחים שהיו ברכבו של המתלון אל הסקודה.
- טז. במהלך השוד, אמר המתלון המפוחד לשלושה כי הוא גר בירושלים ויש לו ילד וכל רצונו הוא להתפרנס ושאל את השלושה מדוע הם שודדים אותו. מי מהשלושה השיב למתלון כי הם לוקחים אותו על מנת להרוג אותו, או מילים דומות לכך.
- יז. לאחר שסיימו להעביר את כל המשלוחים אל הסקודה, ניסה הנוסע להניע את רכבו של המתלון על מנת לגנוב אותו, ללא הצלחה, וחבר אל המשיב והנהג והשלושה נסעו מהמקום.
- יח. כתוצאה ממעשיהם של המשיב והאחרים, נגרם לרכבו של המתלון נזק רב, והוא נאלץ להזמין שירותי גרירה שייקחו את הרכב ממקום השוד.
- יט. שווי של הרכוש שגנבו המשיב והאחרים מהמתלון במהלך השוד עולה על 10,000 ₪.

3. לשיטת המבקשת, קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. נטען, כי מדובר בתשתית נסיבתית, שתמציתה כדלקמן: עדות המתלונן/ע"ת 1 (מיום 05.12.2024 שעה 11:00), המתאר את השוד כמתואר בעובדות כתב האישום, וכן לתמלול שיחות למוקד 100 מיום האירוע. מחקרי תקשורת מהם, לשיטת המבקשת, עולה, כי המשיב הוא זה שהשתמש במכשיר הטלפון ממנו בוצעה ההזמנה של המשלוח, וממנו שוחח בזמן שהכווין את השליח למקום בו בוצע השוד. האזנות סתר, מהן עולה, כי המשיב הוא זה ששתמש במכשיר הטלפון הרלוונטי, וכן נשמע משתף אחר על שיטת העבודה שהוא מצא "תקשיב, אתה לא מבין על מה עליתי... אנחנו מזמינים משלוחים... מחכים להם... אורבים להם... נותנים להם מכות, לוקחים את הסחורה ובורחים..." (שיחה מספר 771). שיחה נוספת: "יום אחד מגיע מישהו מחלק משלוחים... תפסנו אותו אני ואברהם אמרתי נשכיב את הבן אדם וניקח את מה שיש לו והולכים..." (שיחה מיום 02.12.2024 שעה 18:00). "אנחנו מזמינים חפצים שמפרסמים בפייסבוק... באלוהים ביום ההוא סתם לקחתי ממנו חפצים ונתתי לאימא שלי שתמכור אותם ב-2,500 ₪..." (שיחה מספר 566). עדות האדם ממנו הוזמן המשלוח ע"ת 2, שמוסר, כי מספר הטלפון שביצע את ההזמנה הוא אותו המספר ממנו בוצעו השיחות למתלונן/ע"ת 1. עוד בהקשר זה, הפנה ב"כ המבקשת לדוח תובנות על רקע שיחות האזנות הסתר שהופקו (ראה הודעות 730 - מנוי 447 ומנוי 036).

עוד הפנה ב"כ המבקשת לגרסת המשיב. בהקשר זה נטען, כי המשיב בחקירתו הראשונה אישר, כי הוא היחיד ששתמש במכשיר הטלפון שנתפס עליו. אשר לשאלה היכן היה ביום בו בוצע השוד, השיב שאינו זוכר. בשתי ההודעות הנוספות שנגבו ממנו, בחר לשמור על זכות השתיקה. גם כאשר הוצג בפני המשיב צילום תמונה שמסומנת עש.1 מתוך התכתבות בינו לבין השליח והתמונה מציינת את המיקום אותו שלח לשליח לגבי המפגש ביניהם. המשיב המשיך לשמור על זכות השתיקה. כך גם כאשר הוצג בפני המשיב נתונים מחתק מתאריך 22.11.2024, לפיו המשיב מאוכן באזור בית קמה סמוך לאירוע התרחשות השוד, שוב המשיב המשיך לשמור על זכות השתיקה. גם כאשר הוצג בפני המשיב השיחות מהאזנות הסתר - שיחה מס' 521, שיחה מס' 523, שיחה מס' 771 - גם באלו שבהם מזדהה בשמו "סופיאן", המשיך לשמור על זכות השתיקה.

עוד עמד ב"כ המבקשת על עילות המעצר העומדות לחובת המשיב, הן לפי סעיף 21(א)(1) (ב) לחסד"פ, והן מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק, והן מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק. נטען, כי המשיב קושר קשר לאחרים, גורם למתלונן להגיע לנקודת ביצוע השוד. המשיב ושותפיו חוטפים את המתלונן מכביש ראשי, ומבצעים בו יחד שוד אלים, כשהם רעולי פנים ומצוידים בסכין שהוצמדה לצווארו של המתלונן ובחפץ הנחזה לאקדח, תוך שהם מאיימים על חייו, והכל לאורו של יום. עוד נטען, כי השלושה ניסו אף לגנוב את רכבו של המתלונן, אך הדבר לא עלה בידם, אך בשל העובדה שלא הצליחו להניע את הרכב. משכך, לשיטת המבקשת, מדובר במעשים שבוצעו בתחכום ובתעוזה, המעידים על מסוכנות רבה מפני המשיב לשלום הציבור וביטחונו. באשר לחשש לשיבוש הליכי משפט - נטען, כי המשיב מחק מתוך מכשיר הטלפון של המתלונן את ההתכתבויות והשיחות בין המשיב למתלונן, והן בשים לב לכך ששותפיו של המשיב טרם נתפסו.

עוד עמד ב"כ המבקשת על עברו הפלילי של המשיב, הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש רבות, איומים, חבלה במזיד ברכב, בגינן ריצה עונש מאסר בן 10 חודשים, שכלל הפעלה של עונש מאסר על תנאי שהושת עליו בתיק קודם. עוד נטען, כי המשיב בעברו אף הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית, המקשה עוד יותר לתת בו את האמון לצורך בחינת חלופה. משכך, סבורה המבקשת, כי בשל המסוכנות הגבוהה, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

4. ב"כ המשיב מנגד, סבור, שקיימת חולשה משמעותית בתשתית הראייתית שהונחה לחובת המשיב, וגם עוצמתה לא מצדיקה המשך מעצרו של המשיב. לגופם של דברים נטען, כי הראיה היחידה שיש בה פוטנציאל לחובת המשיב היא הטענה שהסים שמסתיים בספרות 447, ביום השוד, היה בתוך מכשיר הטלפון שנמצא על המשיב. בהקשר זה נטען, כי השוד התרחש ביום 22.11.2024, בעוד המשיב נעצר ביום 18.12.2024. משמע, בחלוף חודש. בהקשר זה, לשיטת הסנגור, יהיה קושי משמעותי למאשימה להוכיח, כי במועד השוד, אכן המכשיר והברזל היו על המשיב. מה גם, כשאין מחלוקת שסימים מחליפים כדבר שבשגרה.
- אשר להודעת הסוחר - ע"ת 2 - נטען, כי לא נגבתה עדות כנדרש על פי התקנות, אלא מדובר בהתכתבות בין החוקר לבין העד. אשר להאזנת הסתר - נטען, כי אין חוות דעת ביחס לזיהוי זהות הדובר, אלא מדובר בהשוואה בין הקול לבין הקול שהיה בשיחות הקודמות. עוד נטען, כי בשיח שהתנהל בין המשיב לאחר, הזכיר המשיב כי מסר לאימא שלו דברים/תכשיטים והיא מכרה אותם. בהקשר זה נטען, כי המשטרה לא טרחה לחקור את האימא, שכן היו יכולים להפריך או לאמת את גרסת המשיב - מחדלי חקירה.
- דיון והכרעה
5. הלכה פסוקה היא, כי תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויות להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, ובלבד שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות, תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בהן להוביל למסקנה ברורה בדבר סיכויי ההרשעה (ראה בש"פ 5046/05, בש"פ 1466/04, בש"פ 991/99).
6. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב כנדרש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. עסקינן במסכת ראייתית נסיבתית מגוונת, המלמדת על מעורבותו העמוקה של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לצד הראיה שאינה במחלוקת, כי מכשיר הטלפון שנתפס על המשיב, הוא אותו מכשיר ממנו בוצעה ההזמנה אל מול ע"ת 2, וכן אל מול השליח/ע"ת 1 (מדוח התובנות עולה, כי באותו מכשיר טלפון, שהמשיב מאשר שזה בשימוש הבלעדי, עולה ש'התארחו' שלושה סימים שונים על אותו ברזל - הרלוונטי לעניינו 036 וגם 447).
- נדבך נוסף במסכת הנסיבתית, עולה מהאזנות הסתר ביחס למספר שהסיומת שלו 036 ואשר משויך למשיב. עוד נתון רלוונטי - תוכן השיח הנשמע שמתנהל בין המשיב לבין אחר, שם משתף את האחר על שיטת ביצוע חדשה שעניינה ביצוע שודים על שליחים. תיאורו של המשיב מתיישב, לכאורה, עם סיפור כתב האישום. זיהוי קולו של המשיב על פי שיחות קודמות. מה גם, שיחות שיצאו ממנו (447) שאין מחלוקת שגם על פי גרסתו, משויך לו. המשיב במרבית תשובותיו בשלושת ההודעות שנגבו ממנו, בחר לשמור על זכות השתיקה. אכן, זכות השתיקה הינה זכות מוקנית לנאשם על פי דין, אולם במקרה שלנו, המשיב יכול היה בנקל להפריך את החשדות המיוחסות לו על ידי מסירת גרסה מפורטת מטעמו, אך מטעמים השמורים עמו, בחר שלא לעשות כן.
- אשר להשגות הסנגור - הן ביחס לדוח התובנות ולמחתקים והן ביחס לסוגיית זיהוי קול בהאזנות הסתר - מקומן להתלבן בהליך העיקרי, שכן הן סוגיות שעוסקות במשקל הראיות. משכך, אין בהשגות אלה כדי לגבש כרסום משמעותי בראיות.
7. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר, הדיון יידחה לקבלת תסקיר מעצר מאת שרות המבחן ליום 30.04.2025 שעה 11:00.
8. המשיב ישתתף בדיון בהיוועדות חזותית. עותק ההחלטה יישלח לשרות המבחן ולב"כ הצדדים. תיק החקירה הוחזר לב"כ המבקשת. ניתנה היום, 10 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.